UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

21 päivänä kesäkuuta 2017 *

EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GPTech rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat EU-sanamerkit GP JOULE — Valituslautakunnalle ei ole esitetty todisteita siitä, että väitteentekijällä on oikeus väitteen tekemiseen — Todisteiden esittäminen ensimmäisen kerran valituslautakunnassa — Todisteiden huomioimatta jättäminen — Valituslautakunnan harkintavalta — Olosuhteet, jotka estävät uusien tai täydentävien todisteiden huomioon ottamisen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 17 säännön 4 kohta, 19 säännön 2 kohta, 20 säännön 1 kohta ja 50 säännön 1 kohta

Asiassa T-235/16,

GP Joule PV GmbH & Co. KG, kotipaikka Reußenköge (Saksa), edustajanaan asianajaja F. Döring,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (**EUIPO**), asiamiehenään E. Zaera Cuadrado,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa oli

Green Power Technologies, SL, kotipaikka Bollullos de la Mitación (Espanja),

ja jossa on kyse kanteesta EUIPO:n toisen valituslautakunnan 9.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 848/2015-2), joka koskee GP Joule PV:n ja Green Power Technologiesin välistä väitemenettelyä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tomljenović sekä tuomarit A. Marcoulli ja A. Kornezov (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.5.2016 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.7.2016 jätetyn vastauskirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanojen muutoksen,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon asian siirtämisen seitsemännen jaoston käsiteltäväksi ja uuden esittelevän tuomarin nimeämisen,

ottaen huomioon, etteivät varsinaiset asianosaiset ole esittäneet istunnon järjestämistä koskevaa pyyntöä kolmen viikon kuluessa siitä, kun ilmoitus asian käsittelyn kirjallisen vaiheen päättämisestä on annettu tiedoksi, ja päätettyään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan 3 kohdan nojalla ratkaista kanteen ilman asian käsittelyn suullista vaihetta,

on antanut seuraavan

tuomion [1]

[– –]

Asianosaisten vaatimukset

15 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— muuttaa riidanalaista päätöstä ja epää haetun tavaramerkin rekisteröinnin

— vaihtoehtoisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen.

16 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

[– –]

Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus

23 Kantaja vetoaa riidanalaista päätöstä koskevan kumoamisvaatimuksensa tueksi pääasiallisesti kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste perustuu väitemenettelyä koskevien sääntöjen virheelliseen soveltamiseen ja toinen asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan ja asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

[– –]

Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannen alakohdan ja asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

[– –]

1 — Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

39 Aluksi on muistutettava, että asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että ”kun valitus kohdistuu väiteosaston tekemään päätökseen, valituslautakunta rajaa valituksen tutkimisen niihin tosiseikkoihin ja todisteisiin, jotka on esitetty väiteosaston asetuksen ja näiden sääntöjen mukaisesti asettamassa määräajassa, ellei valituslautakunta katso, että olisi otettava huomioon uusia tai täydentäviä tosiseikkoja ja todisteita [asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti]”.

40 Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdassa säädetään, että EUIPO voi olla ottamatta huomioon tosiseikkoja tai todisteita, joihin osapuolet eivät ole vedonneet tai joita ne eivät ole esittäneet ajoissa.

41 Asetuksessa N:o 207/2009 siis säädetään nimenomaisesti, että valituslautakunnalla on väiteosaston päätöksestä tehtyä valitusta käsitellessään asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannesta alakohdasta ja asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdasta johtuva harkintavalta sen päättämiseksi, onko uudet tai täydentävät tosiseikat ja todisteet, joita ei ole esitetty väiteosaston asettamassa määräajassa, otettava huomioon vai ei (tuomio 3.10.2013, Rintisch v. SMHV, C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33 kohta; tuomio 3.10.2013, Rintisch v. SMHV, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32 kohta ja tuomio 3.10.2013, Rintisch v. SMHV, C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33 kohta).

42 Tältä osin unionin tuomioistuin on jo todennut, että asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannen alakohdan ranskankielinen versio eroaa olennaisilta osin espanjankielisestä, saksankielisestä ja englanninkielisestä versiosta. Kun nimittäin näissä viimeksi mainituissa versioissa säädetään, että valituslautakunta voi ottaa huomioon vain ”lisä- tai täydentäviä” tosiseikkoja ja todisteita, ranskankielisessä versiossa luokitellaan nämä samat tosiseikat ja todisteet ”uusiksi tai täydentäviksi” (tuomio 21.7.2016, EUIPO v. Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 23 kohta).

43 Asetuksen, jonka osa kyseinen säännös on, yleiseen systematiikkaan ja tarkoitukseen ja erityisesti asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohtaan, joka muodostaa asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan oikeudellisen perustan, nojautumalla unionin tuomioistuin on todennut tavaramerkin käyttöä koskevista todisteista, että jos näitä todisteita ei ole asetetussa määräajassa esitetty EUIPO:lle, tämän on hylättävä väite viran puolesta. Kun todisteet sitä vastoin on esitetty viraston asettamassa määräajassa, täydentävien todisteiden toimittaminen on edelleen mahdollista (ks. tuomio 21.7.2016, EUIPO v. Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 24–26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Unionin tuomioistuin on korostanut, että samaa tulkintaa asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdasta on puollettava tavaramerkin olemassaoloa, pätevyyttä ja suojan laajuutta koskevien todisteiden osalta, koska mainittu säännös sisältää säännön, jolla on horisontaalinen rooli mainitun asetuksen järjestelmässä, sillä sitä sovelletaan riippumatta kyseisen menettelyn luonteesta. Tästä seuraa, ettei asetuksen N:o 2868/95 50 sääntöä voida tulkita siten, että siinä laajennetaan valituslautakuntien harkintavaltaa uusien todisteiden osalta (tuomio 21.7.2016, EUIPO v. Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 27 kohta), vaan ainoastaan määräajassa toimitettujen merkityksellisten todisteiden ”täydennykseksi” tai ”lisäksi” toimitettujen todisteiden osalta (ks. tuomio 11.12.2014, CEDC International v. SMHV – Underberg (Pullossa olevan ruohonkorren muoto), T-235/12, EU:T:2014:1058, 89 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Näin ollen on määritettävä, voidaanko 15.7.2015 päivätty ilmoitus, joka on esitetty ensimmäisen kerran valituslautakunnassa, katsoa ”täydentäväksi” todisteeksi tai ”lisätodisteeksi” asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, sellaisina kuin näitä säännöksiä on tulkittu edellä 41–44 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä.

46 On kiistatonta, ettei kantaja ole määräajassa eikä myöskään missään vaiheessa väiteosastossa käytyä menettelyä esittänyt mitään näyttöä asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan mukaisesta oikeudestaan tehdä väite, ja näin on siitä huolimatta, kuten edellä 6 kohdassa on todettu, että EUIPO on selkeästi antanut kantajalle tiedoksi, että sen on esitettävä asiakirjoja näytöksi yhtäältä sen

käyttöluvasta ja toisaalta siitä, että aikaisempien tavaramerkkien haltija on oikeuttanut sen tekemään väitteen. Asianosaisten kesken on lisäksi kiistatonta, ettei aikaisemmille tavaramerkeille myönnettyä käyttölupaa ole merkitty EUIPO:n rekisteriin asetuksen N:o 207/2009 22 artiklan mukaisesti.

47 Lisäksi kantajan 20.2.2015 päivätyissä huomautuksissa esittämät toteamukset, joiden mukaan sillä on yksinomainen käyttölupa aikaisempiin tavaramerkkeihin, ovat pelkästään väittämä, jonka tueksi ei ole esitetty näyttöä. Näissä olosuhteissa 15.7.2015 päivättyä ilmoitusta ei voida katsoa kantajan jo toimittamiin todisteisiin yhdistettäväksi ”täydentäväksi” todisteeksi tai ”lisätodisteeksi”.

48 Kantajan väitteestä, jonka mukaan sen oikeus tehdä väite johtuu selkeästi siitä tosiseikasta, että sen nimi on identtinen sen nimen kanssa, joka on aikaisemmissa tavaramerkeissä, jotka ovat väitteen perustana, on riittävää todeta EUIPO:n tavoin, että kyseisen tilanteen perusteella ei voida olettaa, että kantajalla on oikeus tehdä väite. Pelkästään se tosiseikka, että tavaramerkki vastaa kokonaan tai osittain yrityksen nimeä, voi johtua erilaisista tilanteista elinkeinotoiminnassa, eikä se voi selvästikään korvata asiakirjatodistetta kuten käyttölupasopimusta, joka näyttää toteen käyttöluvan haltijan ominaisuuden sekä tämän oikeuksien laajuuden. Tältä osin käyttöluvan haltijan oikeuksissa voi olla erilaisia rajoitteita, jotka koskevat muun muassa tavaroita ja palveluja, joita kyseinen käyttölupa koskee, aluetta, jolle käyttölupa on myönnetty, ja oikeuden tehdä väite edellytyksiä.

49 Valituslautakunta on täten katsonut perustellusti, ettei 15.7.2015 päivättyä ilmoitusta voida katsoa ”täydentäväksi” todisteeksi tai ”lisätodisteeksi” eikä sitä siis voida ottaa huomioon asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannen alakohdan ja asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan nojalla, sellaisina kuin näitä säännöksiä on tulkittu edellä 41–44 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä.

50 Kantajan toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) GP Joule PV GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 2017.

Allekirjoitukset